

OFIARUJĄCY (8) *part praes act*

-f- (7), -ph- (1).

o *prawdopodobnie jasne* (jak w ofiara); a *jasne*.

sg m N ofiarujący (2). ◇ D ofiarując(e)mu (2). ◇ I ofiarującym (2). ◇ pl N m pers ofiarujący (2).

Sł stp: ofierujący s.v. ofiarować, Cn brak, Linde XVII w. s.v. ofiarować.

Składający ofiarę rytualną Bogu lub bóstwu; *expians, immolans, sacrificans PolAnt* (8) :

A. W kulcie Bogu judeo-chrześcijańskiego (7) :

Wyrażenie: »kapłan ofiarujący« (1): wszakże też może służyć [ten psalm] wszelkiemu kapłanowi ofiarującemu u ołtarza *WróbŻółt G3*.

a. W judaizmie Starego Testamentu (4) :

Wyrażenie: »kapłan, ofiarownik ofiarujący (ofiary)« (1:1): Ofiarownik ofiarujący (ofiary) [*sacerdos expians*] za grzech iść ią będzie na miejscu świętym *BudBib Lev 6/26*; A iż był pierworodny syn/ był kapłanem ofiarującym y nauczającym inną bracią. *SkarŻyw 269*.

α. W funkcji rzeczownika (2) : *BibRadz Zach 14/21*; Ofiarą z rzeczy nieprawnie nabytych/ iść ku pośmiewisku Ofiarującemu *BudBib Eccli 34/20*.

b. W chrześcijaństwie (2) :

α. *Odprawiający mszę św.* (1) :

Wyrażenie: »kapłan ofiarujący« (1): gdyż każdemu wiernemu wolno iść [mszy] służyć/ y z Kapłanem ofiarującym^m dobrodzieiostwá Pána Chrystuowe rozmyślać y wważać *WujJud 226*.

β. W wyrażeniu przenośnym: »ofiarujący ofiary serc« (1) : nądnią się w tym to Kościele szczerzy á prawdziwi służyć/ ofiarujący w pokorze ofiary serc swoich *ReszPrz 26*.

B. W odstępstwach od judaizmu zawierających elementy pogańskie (1) : iść lud ofiarował y kądził na wyłkach (*marg*) wł: iść lud ofiarujący y kurzący. [...] (-) *BudBib 4.Reg 12/3*.

Synonim: *obiatujący*.

Cf **OFIAROWAĆ**